

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.com

nummer 1-2012

En säker vinnare

Diamondbrite
forever

Lackkonservering med 6 års garanti

Utan dyra återbehandlings, ensam att tåla Petroleum avfettning

Frågan är enkel: **Vill du slippa vaxa bilen i 6 år?**

Vi bjuder på impregnering av insida (värde 1.695:-)

En komplett bilvårdsanläggning

Trelleborgs Bilvård

Västergatan 44, Trelleborg • Tel 0410-44650
www.trelleborgsbilvard.se

www.diamondbrite.se

MÖBELHANTERING I MALMÖ AB

MAGASINERING
TRANSPORTER
FLYTTNING

Privat och Företagsflyttningar, Distribution • Fordon 16-60 m³
Packning, Fullvärdesförsäkring, Trafiktillstånd

040-30 07 75

St. Varvsg. 11 K, 211 19 Malmö, Kockumsområdet
Fax 040-30 03 70 - info@mobelhantering.com

35 års branschvana

Medlem i
Svenska
Åkeriförbundet

www.mobelhantering.com

Varför betala mer?

BILTEMA

BILTEMA MALMÖ, Nornegatan 9. Malmö Svågertorp vid IKEA
Mån-Fre: 8-20 • Lör & sön: 10-18 • www.biltema.se

skanepolisen.com

nummer 1-2012

Postadress:

Skånepolisen Sport och Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Ulf Sempert

Chefredaktör:

Katarina Farmstedt
Tel. 010-561 42 18
Fax: 010-561 64 19

Redaktionssekreterare:

Thomas Stenbeck, Malmö
Tel. 010-561 62 18 (arb)
E-post: thosten@globalnet.net

Adressändringar:

Ulf Nordborg
E-post: ulf.nordborg@polisen.se

Redaktionsråd:

Gunnar Hedin, M-län
Tel. 010-561 44 91 (arb)
Tel. 0410-33 50 40 (bost)
Mobil 0705-15 69 63

Urban Arnesson, Hässleholm
Tel. 010-561 37 27

Christer Hedwall, Kristianstad
Tel. 010-561 44 93

Christer Ekdahl, Lund
Tel. 010-561 41 50

Roland Andersson, Ängelholm
Tel. 010-561 36 77

Magnus Cruce, EBM Malmö
Tel. 010-562 95 55

Omslagsfoto:

Pristagare Mats Hansson och Jan-Olof Olsson med vandringspriset från golfutbytet med holländska polisen.

Layout:

Svenska Polisidrottsförlaget AB
Annika Cederlund, Malmö
Tel. 040-602 14 32

Tryck:

Exaktaprinting, Malmö 2012
www.exaktaprinting.se

Tidning av och för alla idrottande
och motionerande polisanställda
i Skåne samt anhöriga till dessa.

Ledare

Vilken vår vi står inför!

2012 har nu kommit en bit på väg och MPGI har återigen haft sitt årsmöte. Jag måste därför tacka medlemmarna för det förnyade förtroendet. Tillsammans med övriga i styrelsen ska jag som ordförande möta den stora utmaningen att skapa ett 100-års jubileum värdigt denna anrika förening. Den 7 december har vi vår jubileumsbal på Rådhuset i Malmö. Dags att redan nu boka denna kväll för samvaro i glada vänners lag. På festen kommer ni säkert också få chansen att träffa gamla trotjänare i MPGI. VÄLKOMNA! Vi återkommer längre fram med uppgifter om hur man anmäler sig.

Just nu pågår den sannolikt mest komplexa kommenderingen svensk

polis någonsin genomfört. Det är fantastiskt stimulerande att få vara med och leda en insats med så engagerad och kompetent personal från rikets alla hörn. Vi har också redan haft stora framgångar i flera av mordärendena och vi fortsätter oförtrutet i de övriga ärendena, övertygade om att det finns förutsättningar för att fler ärenden kan klaras upp. Som polismästare i Malmö vill jag därför rikta ett stort tack till alla medarbetare från Skåne och från övriga Sverige som, trots kraven på hemmaplan, fortsätter att göra en ovärderlig insats i Malmö.

Ulf Sempert

Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare.....	1	Om Polis-SM i golf	20
Jäkla stockholmare.....	2	Rapport från boulesektionen	20
Gåsaloppet på Österlen.....	4	Hur man spelar boule	21
Golfutbyte med holländspolisen	5	Cykeltur - Rügen 2011	22
Skriv i tidningen	12	Foto i tidningen	22
Rör-på-dig-tävlingen	12	Polis-SM i innebandy.....	23
Till minne av Ernst Rafstedt	13	ur Nordisk Kriminalkrönika 2009..	26
Årsmöte LPSI.....	14	Finn fem fel	32
En tur in i Amazonasdjungeln.....	15		

Jäkla stockholmare

...och om ett besök på polisens museum i kungliga huvudstaden...

Rikskommissarie Petersson.

Cirkusmanegen var krattad för mitt studiebesök, den regniga måndagsmorgonen, dagen före EM-kvalet i fotboll mot Holland den 11 oktober. Lennart Petersson, som även kallades rikskommissarien för sina berömvärda insatser på RPS under 3 decennier fram till pensioneringen för något år sedan, honom kan man lita på i alla väder. Vi jobbade och spelade fotboll tillsammans på 60- och 70-talet. Mittbackar är kända för att vara vänfasta och samspelta. Jag var i goda händer.

Museet

Jag, Per Söderqvist, Lennart Horne-mark och Lars Karsten har i pensionsföreningens och Kofotsordens regi fått uppdraget att starta upp ett polismuseum i Malmö. Därav mitt intresse för stockholmarnas motsvarighet.

Först som sist måste nämnas, att det var ett imponerande bygge. En polishelikopter var monterad över entrén. Hela Sveriges polismuseum finner man längst ut på Strandvägen, snett mitt emot Kaknästornet på Djurgården.

Kollegorna Henrik Lindborg och Carina Olofsson tog emot och berättade:

Man hade cirka 40.000 besök om året. Det är rikspolisstyrelsen som är huvudman. Det finns 10 anställda fördelade på 8 heltidstjänster. Båda guiderna höll en vänlig, men låg profil. De väntade på att en kollega med stora kunskaper och som varit med och byggt upp museet under många år skulle dyka upp.

Carl-Johan Cronlund

Med fast handslag och blick presenterade han sig som Carl-Johan Cronlund. Han kopplade genast greppet:

- Jasså, ni skall sätta upp ett muse-

um i Malmö. Vet du var i Sverige, man först fick någon fälld i domstol efter att ha hittat tjuvens fingeravtryck på brottsplatsen?

- Nä, svarade jag överrumplad.

- Vet du vilket år, fortsatte han.

- Nä, svarade jag och kände mej förflyttad 50 år tillbaka till Parkskolan i Lund och ett läxförhör i historia.

Carl-Johan upplyste mig om att så skedde 1912 i Malmö. Jag förklarade att vi haft lokaler tidigare, men jagats bort av myndigheten då man behövde plats för annat. Nu låg massor av gamla föremål i kartonger i väntan på katalogisering, vilket jag inte var så intresserad av avslöjade jag.

- Det är det mest intressanta av allt!!!, högg Kingen av.

- Jag är mer för polishistorier i tal och skrift, förklarade jag.

Hans Holmér

Har ni hört om när Hans Holmér skulle göra sin juridikpraktik hos Klara-polisen på femtiotalet? Hans handle-

dare kallades Långenilsson, men han var inte anträffbar första veckan. Kollegorna log konspiratoriskt mot Holmér då handledaren kom på tal. Lagom till ett lördagseftermiddagspass dök den långe Nilsson upp och tillsammans fick Holmér och han i uppdrag att titta till Klarakyrkans kyrkbacke. En lagman hade konstaterat att backen var ett populärt tillhåll för fulla busar. Det passade inte lagmannen då han kl 15.00 på lördagen skulle föra sin dotter till kyrkans altare och giftermål. På den tiden fick man en rundlig dusör för att använda sin privata bil i tjänsten. Långenilsson var lika snål som han var lång och ägde en Fiat 800 (som var den näst minsta modellen). På vägen till kyrkan berättade han för Holmér om hur bensinsnål den lilla bilen var.

Halv tre var kyrkbacken rensad sånär som på en kraftfull buse, som ansåg att han bodde i ett fritt land och vägrade att lämna platsen. Bröllopsgästerna anlände så smått. Långenilsson och Holmér kopplade

Carl-Johan Cronlund, beskådar några förfälskade tavlor på polismuseet.

Carina Olofsson, visar upp en polisuniform som finns på polismuseet.

transportgrepp och pressade in bussen i Fiaten. Plötsligt drog Långenilsson ut bussen halvvägs och frågade:

- Du är väl inte advokat?

Holmér och bussen tittade på varandra förvånat.

- Nä, svarade den smutsige, argsinte och överförfriskade bussen.

- Jag är inte advokat. Han trycktes åter in i bilen.

Som packade sillar och minimalt utrymme för våldsamt motstånd gick färden till Klara polisstations arrest.

Holmér frågade sin kollega, varför han frågat bussen om han var advokat.

- Jo, sa Långenilsson, vi har då och då prostitutionsprojekt på Malm-skillnadsgatan. Vi brukade ta torskarna och köra ut dom några mil på landet för luftombyte.

Jag hade oturen att köra ut en advokat, som anmälde mej. För att man gör sitt jobb blev jag suspenderad 2 veckor. Detta var alltså förklaringen till de illmariga leenden och Långenilsson utevaro i början av praktiken. Hans Holmér blev senare läns-polismästare, Palmespanare och ordförande i Polisidrottsförbundet.

Loppan

Hans Holmér var på ålderns höst även författare till deckarserien med Loppan, som jobbade som radiooperatör på ledningscentralen. Loppan

fick sitt namn då han körde radiobil och avrapporterade en brand i en verkstad. Anmälan avslutades med att orsaken var att en svetsloppa antänt lokalen och nu kan man inte leva loppan där längre! Loppans bästa vän var/är en kvinnlig kommissarie och kallades för J 35 Draken (ett stridflygplan)...

Ett besök på museet och Hans Holmérs böcker rekommenderas varmt! Loppansböckerna innehåller mycket av polis- och Stockholmsmiljöer!

Det är lätt att känna igen om hur stockholmarna äro!

Fredde

Nu närmar det sig så smått julen och julgransinköp. Jag klämde till med en av hedersmannen Birger Jönssons favoriter! Lennart Fredde Fredriksson hette en gudabenådad handbollsspelare och docent på lärarhögskolan i Malmö. Han sadlade om och började sälja grönsaker på Möllevångstorget och vid jultid blev det julgranar. Ett äkta par var spekulanter på Freddes granar. Kvinnan talade färför-näm stockholmsdialekt. Mannen drog sig undan, då hans fru kasserade den ena granen efter den andra. Någon var för gles, en var si och en så. Efter 20 minuter tröttnade Fredde

och tog, en sedan tidigare beställd gran, och överräckte till den generande mannen.

- Den får du av mej, eftersom du har en så besvärlig kärring!

Carl-Johan Cronlund skrattade högt och stämningen blev gemytlig. Han visade runt på förfälskade tavlor, arrangerade brottsplatser, polibil med barnuniformer och lådan som var avsedd för justitieminister Anna-Greta Leijon i ett kidnappingsförsök på 70-talet o.s.v.! Slutet gott allting gott!

Efterlysning!

Vintern är här snart med drivis, snö-drev och långkalsongerna bara korvar sig, så istället för att läsa svensk historia, skånsk historia - häng med och fördjupa Dig i vår egen polis-historia! Det finns varma lokaler på Lundavägen där vi kan katalogisera, läsa gamla utredningar, bevaka intressanta rättgångar och dra en och annan historia. Vi vet att det finns många goda krafter i våra led!

Kontakta Lars Karsten och anmäl Dig till det vi är bäst på d.v.s. gräva där vi står!

I mitt sökande efter historier och historieberättare har det nämnts namn som:

Gert Wesseus, Ingvar Widell och Rune Skarvik. Kom igen gott folk! Hang on, We are on the right track and never give up, är tillrop som en god vän, konstnär och fd sjöman brukar använda! (Bertil Herlow Svensson).

Det ordnar sig, och lev väl!

Jyet

Gåsaloppet på Österlen

Friidrott Simrishamnspolisen 2011

Under allhelgonahelgen den 5 november var det premiär för Österlens nyaste motionslopp, Gåsaloppet.

Det finns ganska många lopp i Skåne men de flesta är förlagda på våren eller under sommarmånaderna.

Initiativtagare till loppet var Birger Simonsson och ingen mindre än friidrottaren och guldmedaljören på 3000 meter hinder under OS i Montreal, Anders Gärderud - deltidboende i Baskemölla - var starter för loppet.

Start och mål och prisutdelning vid den vackra kringbyggda Skånegården Tjörnedala i Baskemölla.

Loppet som startade kl 11.00 på förmiddagen mätte 5 km och gick genom den vackra Linnélunden längs havet till Viks fiskeläge och åter. Premiärloppet lockade 73 deltagare. Vinnaren hade en tid på 18.30. Simrishamnspolisen ställde upp med 2 löpare med resultat:

Plats 11	Sven Olsson	tid 23.33
Plats 24	Bengt Andersson	tid 32.04

Bengt Andersson sprang även Kullaloppet i Rörum på en tid av 33.13.

Text och foto Bengt Andersson

Gåsaloppet från vänster: Sven Olsson, Anders Gärderud och Bengt Andersson.

Delar av det Holländska laget framför klubbhuset.

Golfutbyte med hollandspolisen

Än en gång var det dags för det årliga golfutbytet med holländsk polis. I år var det vi som stod för värdskapet. Holländarna hade förankrat att de kom med 10 golfare och vi skulle således möta dem med samma antal. Förra gången de var i Sverige spelade man på Barsebäcks golfbana. Boendet var även förlagt vid intilliggande stugor. Banan är nog en av de finaste svensk polis kan erbjuda och som har mycket hög klass på både bana och allt omkring. Tyvärr gick det inte att komma dit i år av olika anledningar så det blev för Jan-Olof som var den som är ekonomisansvarig i golfsektionen att ordna någonting annat. Valet han gjorde blev inte dåligt men det återkommer jag till senare i denna artikel.

Per Svartz delar ut pris till ett av lagen. I förgrunden ses den holländske sponsorn.

Solnedgång över Ven.

Vandringspriset. Donatorns firma tillverkar ankarkättingar vilket kanske framgår.

Eftersom holländarna var så begeistrade i Barsebäck när de var här sist ringde de Jan-Olof och frågade om det gick bra att komma en dag innan och spela på Barsebäck innan det riktiga mötet. 5 stycken av holländarna hade nämligen lagt lite extra semester på denna tur och stannade någon dag i Danmark för att spela där. De körde därefter vidare till Sverige och Jan-Olof ställde upp för att möta dem och lotsa dem vidare till Barsebäck. Detta kan man verkligen kalla för uppladdning inför mötet med oss nästa dag.

Nåväl det blev söndag och boende hade bokats till Landskrona Golfklubb i form av 6-bäddsstugor. Olika omständigheter gjorde dock att det inte behövde bo mer än 4 personer i varje stuga till samma kostnad som för 6. Jan-Olof hade väl använt sin förmåga att förhandla om priser. Vid 17-tiden anlände de flesta till golfklubben och fick sin plats i stugorna. En del av oss hade inte så långt att köra medan andra fick åka hela dagen. Jan-Olof och hans fem holländare anlände ungefär vid samma tid.

Vid 19-tiden serverades mat i klubbhusets restaurang som ju ligger på krypavstånd från stugorna. Vi hade även några av de 36 hål som finns på Landskrona golfbana alldeles utanför fönstret. En annan vy man kunde skåda från sitt stugfönster eller terrass var havet och därmed också ön Ven.

En trerättsmeny avnjöts med diverse glada tillrop. Det var ju många som redan kände varandra sedan tidigare år. Efter middagen samlades

vi i några stugor och vädret var fortfarande så pass fint att man kunde sitta ute på terrasserna och prata.

Jan-Olof gick där igenom reglerna för måndagens spel.

Första speldagen

Dagen skulle ägnas åt social sam-

varo med våra kollegor vilket innebar att vi spelade i fyrmannalag i en så kallad scramble. Jag har i tidigare artiklar förklarat innebörden men för den oinvigde kan jag förklara att man spelar i ett lag med 4 stycken. Alla slår ut vars en boll och man väljer därefter den boll man tycker ver-

Hårt slit på både på banan och som arrangör gav resultat även på prisbordet för Jan-Olof Olssons del som ofta fick den äran att skaka hand med Per Svartz.

kar bäst och plockar upp de övriga tre. Från den punkten slår alla fyra vars ett nytt slag och så håller man på till dess att hålet är slutspelat. Ja det låter ju enkelt men jag skall förklara närmare så att ni förstår varför vi spelar på detta sätt.

Laget består av två från Holland och två från Sverige. Man får inte utnyttja en duktig spelare om det nu skulle finnas en sådan i laget, mer än på 4 utslag. Detta kan innebära att om man inte utnyttjat alla rätt så vid slutet kan man tvingas att ta en spelares boll som kanske ligger mycket dåligt till bara för att de andra har förbrukats. Ni kanske förstår hur roligt man kan ha under en sådan runda och resultaten brukar bli väldigt bra.

Just denna dag hade Jan-Olof ett avtal med Landskronabanan att vi skulle få lägga till några extra hål för att göra det lite mer annorlunda. Rundan blev på 25 hål. Landskrona har ju två 18-hålsslingor vilket innebar att vi var inne och gick 7 hål på den slinga vi skulle spela under morgondagen. Vädret var ganska blåsigt men en del sprickor i molnen gjorde att man ändå kunde spela i sina shorts.

Under rundans gång hördes ett och annat glatt rop och det betydde

Ben van Mierio vid korthålet på Rya som finns omnämnt som ett av Europas vackraste golfhål.

Svensk lagkapten Per Svartz tar emot gåva från Hollands lagkapten Ben van Miero.

oftast att något lag just gjort en birdie, det vill säga ett slag bättre än hålets idealresultat.

Ett ännu gladare rop blev jag själv vittne till i bollen framför mig bestående av bland annat Jan-Olof och Hasse Matsson. Det var ett kort par 4 endast 255 meter men med en förrädisk bäck framför green. Hasse som är en långtsläende golfare prövade ändå att slå förbi denna och lyckades lägga sin boll i en bunker bredvid green. Ett förträffligt slag.

Nu tog man diskussion i laget vilken boll som skulle väljas. Det blev att Hasses boll valdes bort och man tog en annans boll som låg en bit innan bäcken. Avståndet till hål var nu cirka 40 meter. Hasse la ner sin boll och slog till den och man kunde se att det var ett bra slag. Jublet hördes sen över jag tror hela golfbanan när bollen gick i hål direkt. Ibland kan det visa sig att det lönar sig att tänka innan man väljer. Det blev en eagle det vill säga två slag under idealetresultatet på hålet.

Eftersom en golfbana oftast är byggd på det sättet att man för det mesta kan se varandra under hela

rundan betydde detta att det hela tiden pratades taktik inom lagen samt att det även kunde nämnas en del resultat mellan de olika lagen.

Efter 9 spelade hål fanns det en kiosk där alla stannade och tog en liten fika.

Det är brukligt inom golfen att göra så och spelet fördröjs inte särskilt mycket.

Redan här kunde man höra om diverse olika lägen och konstiga slag samt en del räddningar från dåliga lägen.

Här kan nämnas att ibland kan en boll hamna i kanten av ett vattenhinder så att bollen ligger synlig. Den bekväme golfaren tar upp bollen och droppar den med ett straffslag vilket innebär att han kan gå torrskodd därifrån. Den riktiga entusiasten tar däremot av sig sina skor kavlar upp byxbenen och går ut och ställer sig i vattnet för att på så vis slå upp bollen. Intressant att titta på ett sådant slag då det lyckas. Ja man kan även säga att det är lika intressant att se ett misslyckat slag därifrån. Effekten blir alltid densamma vad det gäller nerblötade kläder.

Lagindelningar till de olika lagtävlingarna.

Nåväl, åter till själva tävlingen. Efter nästan 6 timmars spel var äntligen alla i mål. Nu kanske ni förstår att det var viktigt med lite proviant efter de första 9 hålen. Alla samlades i klubbhuset och det berättades nu vilt om olika upplevelser på banan. Det är alltid lika roligt att se när någon kommer in med ett vad den personen tror som ett bra resultat och se hans min när där är flera andra som gjort ett bättre resultat.

För att hålla kvar vid resultat så vann man på att sammanlagt gå på 6 under idealresultatet. Om jag inte nämnt det förut så är ett idealresultat uträknat av Svenska Golf-förbundet på varje hål beroende på hålets längd och svårighet.

Ett hål på mellan 100 och 200 meter skall man vara i hål på 3 slag och så vidare.

Då kan ni själva räkna ut att 6 slag bättre var ett mycket bra resultat. Den vinnande bollen bestod av Jan-Olof

Olsson och Hasse Matsson från Sverige samt holländarnas sponsor Ruud Wortelboer och hans rådgivare Per Hedblom. De flesta resultaten denna dag låg under banans idealresultat.

Väderleksutsikterna spådde tyvärr oväder resten av veckan samt att det skulle ta sin början redan under kvällen. Vi blev varse dessa uppgifter då vi kom ut ur våra stugor och skulle påbörja en promenad till restaurang Pumphuset i Borstahuset. Att gå längs kusten i kraftigt regn och ännu kraftigare vindar var ingen lätt uppgift. Man kunde här se det ena paraplyet efter det andra ge vika för vindarna.

Väl framkomna till restaurangen som för kvällen hade öppnat endast för vår skull kunde vi sätta oss till bords och avnjuta en förträfflig måltid. Prisutdelning förrättades sedan av vår svenska värd Per Svartz. Avslutningsvis från dagen kan nämnas att det inte blev några

kvällsaktiviteter då alla var mycket trötta efter lång golfrunda, kvälls-promenaden i ovädret både till och från förläggningen samt även den goda middagen.

Vi visste dock att nästa dag skulle inte start ske förrän kl 13.00 så vi fick en ordentlig sovmorgon vilket nog behövdes.

Andra speldagen

Efter att ha fått en skön sovmorgon besannades tyvärr väderlektjänstens prognoser med att det skulle dra förbi ett kraftigare oväder med stormvindar och mycket regn. Nåväl, en golfare är ju alltid rustad för sådan typ av väderlek. Nu var det ju otur att vi var förlagda till kusten och vindarna samt regnet kom från havet.

För att variera geografin hade Jan-Olof beställt tider på Rya golfbana som också ligger vid kusten. En mindre bilresa från förläggningen i Landskrona och vi var framme. För er som inte varit på Rya innan kan nämnas att banan har en del höjdskillnader som gör att den är ganska krävande. Innan man kommer fram till klubbhuset passerar man övningsfältet som ligger uppe på en höjd.

När klubborna var uppackade hade vi ganska gott om tid på oss innan första start. Normalt är att man då går ut på övningsfältet och slår in sig lite. Väl medvetna om gångvägen uppför backen och tillika den kraftiga blåsten samt regnandet gjorde att många av oss stannade inne i klubbhuset och värmde upp mentalt. Möjligtvis en kortare visit på put-

tinggreenen som låg alldeles utanför klubbhuset men när bollarna rullade utan att man slog till dem blev även denna visit inte särskilt givande. Hur skulle det då bli att gå ut och spela golf i 5 timmar under sådana förhållanden undrade många men här tog lagandan samt kamplusten över och plötsligt glömdes allt annat bort.

Det hade beslutats att dagens spel skulle vara i form av en poängbogey, det vill säga där det individuella resultatet räknades. Samtliga resultat i laget lades sedan ihop och jämfördes med motståndarnas. Innebörden av detta var att endast en poäng kunde delas ut.

Som jag nämnt tidigare kom vindarna från havet med en styrka på uppåt 20 meter i sekunden. När man kom till ett korthål med längd på ungefär 140 meter och skulle slå ett slag rakt ut mot vinden var det mycket intressant att se vilka klubbor som valdes. Här var många som tog sin utslagsklubba vilket är den kraftigaste klubban man har i en uppsättning. En normal golfspelare slår mellan 250-300 meter med denna, men i dag räckte den i motvinden knappt till för 150.

Förhållandet var naturligtvis motsatsen i medvinden där man kunde slå hur långt som helst med en kraftigt vinklad klubba.

På de greener som låg högt uppe var det besvärligt att få bollen att ligga stilla. När man sedan ställde sig tillrätta (puttstance på golfspråket) fick man stå ganska bredbent för att inte vinden skulle få ett sådant tag i dig att stancen ändrades. Nåväl det här är förhållanden som den inbitne

golfaren ofta möter och här var således heller inga sura miner. Möjligtvis lite sura kläder för den som inte hade riktigt täta regnställ. Efterhand som dagen gick upphörde det mesta regnandet och det var nu endast vindarna som var lite besvärliga.

Hur gick det?

Om man ser på Rya Golfbana som helhet, en vindstilla dag, är den relativt kort och då även lättspelad. Det krävs emellertid en del tankeverksamhet inför en del av slagen där kanske inte alltid längsta klubban är det rätta valet.

Dagens väderförhållanden medförde naturligtvis att resultaten inte var särskilt höga. Noteras bör dock att Kent Nilsson ändå gjorde 32 poäng. För den oinvigde kan nämnas att gör man 36 poäng har man gått motsvarande sitt handicap. Jag hade själv äran att få spela rundan med honom och det syntes att han inte var särskilt besvärad av vädret och lyckades bemästra svårigheterna på ett alldeles förträffligt sätt. Resultaten som sedan följde låg på mellan 20 och 29 poäng. Flertalet låg dock i nederkanten i resultatlistan. Endast Mats Hansson och Jan-Olof Olsson avvek med att båda göra 29.

Efter en kortare bilfärd till vår förläggning kände vi oss ganska vindpinade och trötta. Efter en snabbare dusch var det åter dags att promenera till Borstahuset för att inta måltid. En del lärde sig av gårdagen och tog därför bilen för att slippa gå i blåsten längs kusten. Vinden hade dock mojnat några sekundmeter och solen tittade fram lite försiktigt bak-

om Ven. Väl inkomna i den väl inglasade restaurangbyggnaden kunde vi tryggt sätta oss vid ett fönsterbord och beskåda solnedgången bakom Ven samtidigt som vågorna piskade upp längs strandkanten.

Efter en alldeles förträfflig måltid kunde så prisutdelningen för dagens spel ske. Först gällde det att räkna ihop samtliga resultat från vardera laget där det vinnande laget skulle få en poäng med sig inför morgondagens spel. Det visade sig att det svenska laget vann överlägset och ledde således med 1-0. I det stora hela är det inte mycket men vid jämt spel kommande dag kan det ha stor betydelse.

Tredje speldagen

En del omkastningar hade gjorts i det svenska laget inför dagens spel eftersom någon akut fått åka hem. Tjänst eller annan utryckning var några av orsakerna. Jan-Olof och övriga i golfstyrelsen ordnade dock till så att laget fortfarande bestod av samma antal som det holländska laget.

Spelformen för dagen bestod i matchspel två mot två. På golfspråket kallas det fyrboll-bästboll. Det innebär att man är två man i ett lag som möter två med ungefär samma handicap. Var och en spelar mot sitt eget handicap. För att göra det enklare att förstå innebörden så skall jag ta ett exempel från min egen boll.

Min lagkamrat var Jan-Olof Olsson som efter uträkning mot banans slopesystem erhöll 23 slag. Slopen bedöms efter svårighetsgraden på banan eftersom det kan variera ganska mycket från bana till bana. Själv erhöll jag 12 slag. Våra motståndare hade lite mindre slag att disponera. Gör man sedan rätt antal slag på ett hål (par) och hålet har svårighetsgraderats till en siffra som ligger inom ramen för det antal slag man är tilldelad, innebär det att man får man dra ifrån ett slag i resultatet.

Man räknar sedan det bästa resultatet i vår boll och jämför med det bästa resultatet i motståndarnas boll. Dock måste man ha ett sådant resultat som innebär poäng på hålet annars går det vidare till nästa lagspelare och hans resultat jämförs i stället. Kanske lite komplicerat men ganska lätt att spela med när man väl står på banan. För att återgå till den egna bollen skall jag beskriva första hålet som är ett par 4 cirka 350 meter långt. Idealresultatet är då 4 slag.

Svårighetsgraderingen på detta hål var ganska hög och då hade endast Jan-Olof ett extraslag.

När våra motståndare båda slog ut sina första slag i den starka medvinden tänkte både Jan-Olof och jag att vi nog skulle stöta på problem att slå dessa båda långtslående herrar. Bådas längd låg på mellan 270-280 meter och endast ett kortare slag återstod fram till green. Jan-Olof kom inte ens hälften så långt och jag själv någonstans mitt emellan.

Vis av tidigare erfarenhet skall man ju aldrig ta ut någonting i förskott vilket nog våra motståndare redan gjorde. Väl framme vid green var det Jan-Olof som sänkte en långputt och gjorde 4 slag det vill säga par. Han fick ju sedan dra ifrån ett slag och vi vann således detta hål. Jag skall inte bli långrandig med att berätta om alla hål men det nyskapade självförtroendet bara växte för varje hål och vår match tog slut ganska fort till vår fördel.

Som lite kuriosa kan nämnas att Ben i det holländska laget som jag spelade mot sista dagen slog mycket långa utslag.

Framför oss hade ett annat sällskap haft en intern tävling där de bland annat satt ett märke som skulle premiera den som slog det längsta slaget för dagen på ett utvalt hål. De hade avslutat sin tävling men glömt att ta in sin skylt.

När Ben stod vid utslagsplatsen sa han till oss att han skulle slå den som slagit längst. Vi fick verkligen se dagens praktslag och bollen su-sade hela 53 meter förbi skylten.

Närmare bestämt nästan 300 meter mätte hans slag. Han var inte sen med att berätta för alla när han kom in i klubbhuset samt fråga efter den som hade satt sin skylt ute på banan. Han fick dock inget svar.

Slutresultatet

När sista bollen kommit in i klubbhuset hade vädret blivit så pass bra att alla kunde sitta ute på terrassen. Dock kunde man inte lägga av sig ytterjackan eftersom det fortfarande blåste men solen tittade ändå fram och värmde upp en del. Det är alltid lika trevligt att sitta tillsammans och prata om de olika individuella prestationerna där vi konstaterade att det svenska laget hade gjort en förkrossande seger.

Vid en särskild ceremoni senare på kvällen delades det nyinrättade vandringspriset ut. Man kan använda uttrycket att priset hade en viss förankring till holländarnas huvudsponsor Ruud Wortelboer. I sitt avslutningstal lovade holländarna att till nästa år skulle de ge oss en bättre omgång samt eventuellt lite bättre väder. De var i alla fall mycket nöjda med sin vistelse.

Som lite kuriosa kan nämnas att under våra tävlingsdagar stötte vi på en del kända ansikten från Göteborgspolis. Det visade sig att deras golfsektion hade lagt sitt klubbmästerskap över två dagar till Landskrona med hela 51 stycken deltagare. Kanske något att tänka på för vår sektion i framtiden.

Dan Granvik

Utsikt från restaurangen på RYA Golfklubb.

Ersättning för skrivna artiklar

Ge Din idrottsförening lite tillskott i kassan. Vi premierar artiklar som kommer från **medlemmar i andra idrottsföreningar än MPGI**.

Den idrottsförening där artikelförfattaren tillhör erhåller således ett bidrag att användas till valfritt ändamål.

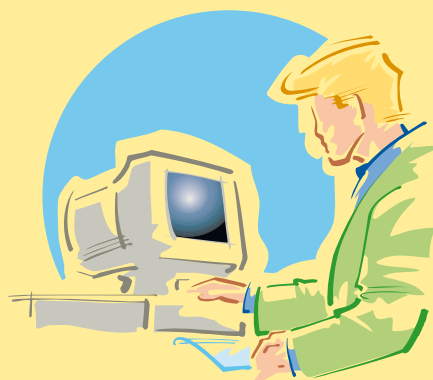
Tips när man skriver!

Lägg gärna in någon mellanrubrik i texten för att lätta upp den. Glöm inte ange vem som skrivit artikeln och beskriv (kort) vad bilderna föreställer, eller vilka personer som är med på bild.

Thomas Stenbeck /
red sekreterare.

Skriv i tidningen!

Sportövningar, -tävlingar, reseupplevelser, mötesreferat- / verksamhetsberättelser, musikkårsspelningar, sommar-, vinter-, vår- och höstaktiviteter. Ja, listan kan göras lång. Allt detta är exempel på vad man kan skriva om i tidningen.

Det behöver inte vara långa berättelser, utan kan vara vad som helst, som någon vill berätta för andra poliser/polisanställda i Skåne.

Manusstopp för det redaktionella materialet är **måndagar i vecka: v. 12 till nr 1-2012, v. 22 till nr. 2-2012, v. 36 till 3-2012 och v. 46 till 4-2012.**

Material mailas till Thomas Stenbeck: thosten@globalnet.net

Se separat information i tidningen om bilder till era referat.

DRAGNING i "Rör-på-dig"-tävlingen

Arbetsplan:

Rör på Dig!
Cykla eller gå till/från jobbet,
eller delta i någon fysisk aktivitet
under din fystimme.

Delta i utformning av priser.
Sätt kryss i rutan vilken dag i månaden Du varit aktiv.
Aktiviteten ska ha pågått under minst 20 minuter och
upptäckt något avsevärt. Skicka kortet till
P. och arb. och. Liselott Hedenskog.

Börja NU!

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Månad:

Grattis!

Nya vinnare i "Rör-på-dig"-tävlingen

Följande personer har vunnit varsin t-shirt. Meddela undertecknad din storlek och vilken färg du önskar. T-shirtarna är normala i storlekarna. Finns svart (herrmodell, raka i modellen) och röda (dammodell, insvängda i midjan) att välja bland.

Karin Jeffsell, PONV
Magnus Cruce, EBM
Pia Gulling, POMA
Sara Jönsson, Stabsavd.

Jan Borgström, LOA
Ingela Lundh, POMA
Katarina Alvesson, POSS
Karl Lundholm, POMA

Vad är Rör-på-dig-tävlingen?

Cykla eller gå till och från arbetet eller delta i någon fysisk aktivitet under din fystimme. Då kan du vinna pris genom att fylla i och skicka in Rör-på-dig-kortet, som du hittar på Intrapolis under Personallenté - Friskvård - Lokal information och Rör-på-dig-tävlingen.

Fyll i kortet med ett kryss i rutan för rätt datum när du har varit fysiskt aktiv i minst 20 minuter (sammanlagt) den dagen. Aktiviteten ska upplevas som något ansträngande. Du är med i utlottningen även om du bara skulle ha ett kryss för hela månaden. Det är bara du och ditt samvete som bestämmer!!!

Kortet skickas till Personal- och arbetsmiljösektionen, Liselott Hedenskog genom internposten.
Lycka till önskar Liselott Hedenskog, Hälso- och utvecklingsavdelningen

Ernst leende framför Malmö stadion, där han spelade fotboll en säsong med allsvenska IFK Malmö. Han var snabb och målfarlig, gjorde 8 mål för "di gule". Bilden är tagen 18 april 2000 vid en återträff för Malmöpolisens stolta fotbollslag, en solig vårdag då gubbar blev ystra pågar.

Ernst Rafstedt blev 77 år gammal

Vi är många som har ljusa minnen av honom.

Avlösning

Undertecknad träffade Ernst i samband med en träningsmatch på gamla idrottsplatsen, våren 1968. Ernst tänkte varva ner i korpffotbollslaget. Jag var ny och skulle överta Ernst plats. Efter matchen klappade han mej på axeln och sade några värmande ord. Först långt senare förstod jag att det varit Ernst sätt att lämna över högerinnerplatsen till mig.

Spanaren Ernst

Vid avlösningen bar säkert Ernst en grön lodenrock, vilket var en vanlig klädsel på "påläggs-kalvarna", som var i karriären på 3:e våningen i polishuset. Han hoppade snart av och blev en legendarisk och skicklig spanare. Det var inte en tillfällighet att Ernst fick svåra uppdrag i samband med kapningen av ett flygplan på Bulltofta, september 1972.

Vi ett annat tillfälle såg Ernst en efterlyst gangster på en europeisk flygplats (tror det var i Genève) och givetvis såg Ernst till att han greps.

Skottet på Spillepengen

Ernst kände hur det sved till i ena benet vid kom-

petensskjutningar på polisens skjutbana. Han sa lugnt till skjutledaren, Knut Hansson, att han nog blivit träffad av ett skott. En kollega intill beklagade händelsen och erkände sig skyldig.

Dagen därpå åkte skytten hem till Ernsts bostad, med en bukett blommor. Fru Rafstedt beklagade att hennes man inte var hemma. Han spelade nämligen fotboll med korplaget!

Stor förstämmning infann sig på Kofotsordens årsmöte, när vi nåddes av dödsbudet. Ernst var en sällskapsmänniska och passade in i vår orden som fisken i vattnet. Han kunde prata med alla. Man brukar säga om filmer att det var en "feel good"-film. Ernst var en "må gott" människa, som var en glädje att möta.

Ord blir fattiga i sådana sammanhang, men vi är åtskilliga inom polisen och idrottsrörelsen som tänker på Ernsts familj.

Vi som upplevt Ernst kommer alltid att minnas honom!

Vänner
Per Jystrand

Årsmöte för Lunds Polismäns Skytte och Idrottsklubb

Tisdagen den 27 februari hade LPSIK årsmöte i Polishuset i Lund. LPSIK har över 400 medlemmar och kunde se tillbaka på ett år av mycket aktiviteter, framför allt på motionssidan. Föreningens toppprestation utfördes av Mattias Stenberg som vid Polis-EM i bordtennis i oktober på Sicilien blev Europamästare i herrsingel, dubbel samt mixed dubbel. Mattias spelade totalt 22 matcher och vann alla. För prestationen tilldelades Mattias LPSIK:s förtjänstmedalj i guld.

Styrelsen för 2012 består av Jörgen Nilsson ordförande, Marie Bulow kassör, Pia Nygren sekreterare, Jan Dehlin och Martin Tidén ledamöter samt suppleanterna Linda Jystrand och Cindy Meijer

Efter mötet bjöds traditionsenligt på fastlagsbulle och kaffe.

Roland Andersson som den 1 maj går i pension avtackades för sitt mångåriga arbete som sektionsledare i skytteföreningen av ordfö-

Roland Andersson avtackas, inför sin kommande pensionering, av ordföranden Jörgen Nilsson.

randen Jörgen Nilsson.

Jörgen Nilsson och Jan Dehlin gra-

tulerar Pia Nygren till LPIK:s stipendium 2012.

Pia Nygren tilldelades LPSIK-Stipendium med motivering:

"Pia har i hela sitt vuxna liv arbetat ideellt för att andra människor ska få en bättre tillvaro. Hon har engagerat sig i lokalsamhället där hon levtt och förändrat det till en bättre plats att bo på. Pia är ett föredöme inte bara för sin familj, vänner, kolleger utan för alla vuxna".

För LPSIK Jörgen Nilsson

Stående från vänster: Jörgen Nilsson, Pia Nygren och Jan Dehlin.

En tur in i Amazonasdjungeln i Sydamerika

Amazonasdjungeln är av ofattbar storlek på 64 000 kvadratkilometer. Man räknar med 1 100 biflod till den stora Amazonfloden. En del av bifloderna är 150 mil långa. Amazonfloden börjar som en liten bäck 5 000 meter upp i de snöklädda Anderna i Peru och rinner ut i Atlanten efter 700 mil. Floden följer i stort ekvatorn. Djurlivet är enormt, som tarantelspindlar, pirayor, alligatorer, ormar, fåglar, apor, kattdjur mm. Då har jag inte tagit med alla småkryp. Hela djungeln är som ett växthus av tät vegetation med blommor, buskar och träd.

Brittmarie och Torbjörn med sina reskompisar begav sig in i djungeln med den lokala researrangören SAS- Travel.

På avresedagen infann vi oss mycket tidigt på torget framför katedralen i Cuzcos. En minibuss hämtade upp oss och gjorde sedan en rundtur för inköp av förnödenheter till resan. Innan vi lämnad Inka-staden blev det bussbyte till en större och finare buss - trodde vi. Vi åkte sedan på smala, skumpiga och slingrande

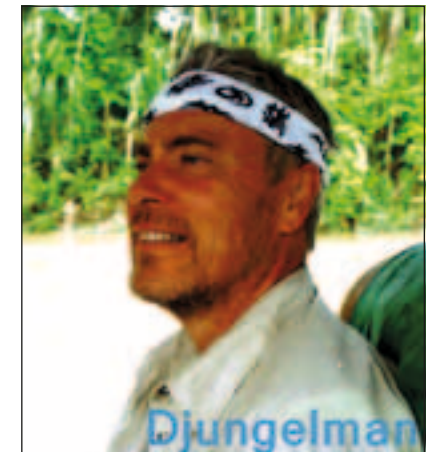
vägar upp i bergskedjan Cordillera. Bussen var inte så ny som den först verkade. Den var helt i avsaknad av fjädring och att inte bromsarna fungerade blev vi varse när vi skulle ner för bergsskallen på 4 200 m.

Under färden ner i dalen fick vi emellanåt gå ur och promenera. Då låg chauffören och guiden under bussen och bankade och skruvade. Bussen blev bara sämre och sämre.

Mörkret började lägga sig, när vi kom ner i djungeln och vi var helt övertygade om att bussen inte hade någon belysning eftersom det nästan var helt mörkt innan föraren slog på ljuset. Framkomna på natthärbärget serverades vi kaffe/te innan en 3-rätters middag.

Djungeln

Färden fortsatte dagen därpå in i djungeln. Vi stannade till vid en gammal lanthandel i en gudsförgäten by. Jag köpte en ficklampa och myggmedel. Guiden skattade åt vår "Djungelolja" från Sverige. Den tog inte död på några myggor i Amazonas. Vi köpte något som vi sedan dagligen använde som lotion. Det som blev över tog vi med hem och den sommaren besvärades vi inte

av några mygg i Småland. Man kan verkligen undra om innehållet?

Fortsatte på slingriga, sönderkörda vägar och efter någon timma kom vi fram till en liten by vid namn Atalaya. Där låg vår farkost och väntade. En långsmal båt med bilsäten och soltak. Motorn var en kraftig Johnson utombordare och bensintanken var ett stort oljefat, som var fastspänt i mittgången. All mat och utrustning stuvades i båten. Därefter begav vi oss ut på floden och fartvinden började fläktat skönt i värmen. Fick frukost på båten medan vi for fram över vattnet. Det var lågt vattenstånd och många träd hade spolats ned med floden. De låg strandade på sandbankarna eller flöt med ute i strömfåran. Djungeln växte ända ned till flodbrinken och det var en kompakt, tät grönska med bl.a. blåblommande jakarandaträd. Vi såg otroligt många fåglar i alla färger.

Emellanåt gick båten på grund, men det var bara ett trevligt avbräck. De som kände för det hoppade i vattnet och hjälpte till att dra båten av grundet. Strömmen var stark och vi kom alltid loss. Vi besökte en del byar längs floden. Folket i byarna var självförsörjande och levde av vad naturen gav. Vi såg aldrig någon som utförde något arbete. I en by var

vi inne i en slags lanthandel. Där låg en liten baby och sov i en hängmatta och på golvet sprang ett rådjurskid omkring som ett litet sällskapsdjur. Vi satt ned och drack en öl och det smakade gott i den fuktiga tropiska värmen. Vid byarna såg vi ofta barn som badade och hade roligt i floden. Andra barn hade kul med sina machetes.

Dagarna var varma och fuktiga. När vi företog vandringar i djungeln så berättade vår kunnige guide om termiter, gummiträd, djurliv mm. Ofta såg vi stora, blå och otroligt vackra fjärilar. Uppe i träden försökte vi att med blicken följa de små mycket söta aporna Sadelbacks Tamarinder. Vi observerade dem vid många olika tillfällen. Redheads Monkeys var också en apa som var vanlig i denna del av djungeln. Såg ett av Amazonas äldsta träd - Savay. För att hålla runt trädstammen behövdes 24 män, som höll varandra i armarna och man räknade en mans utsträckta armar till 1½ meter.

Mat och boende

Första natten i djungeln blev vi inkvarterade i ett stort bambuhus. Våra rum var uppdelade i små sovalkover under moskitnät. Halva väggar med tak över. De följande nätterna låg vi i tält.

Väckning var som regel klockan 05.00. Dusch, svalt - men härligt i denna hetta. Innan frukost var det att packa ihop sina tillhörigheter eftersom vi förflyttade oss längre och längre in i djungeln. Morgnarna var speciella med sina ljud från alla nyvaknade djur och solen som var på väg upp över träden. Under morgontimmarna var det trots värmen ändå relativt friskt och skönt. Atmosfären och den täta växligheten upplevde vi som helt annorlunda än i Afrikas djungel.

När vi efter varje dagsetapp kom till en ny tältplats, så var tälten uppsatta och som regel under vastak. På de förutbestämda tältplatserna brukade det vara en större samlingshydda för mat, kök och uppehållsrum. Det fanns även något husliknande med toalett och dusch. Toaletten var ett hål i marken och duschen var en tunna med stril bakom ett skynke. Elektricitet hade vi inte utan det var fotogenlampor och våra egna pannlampor som gällde.

Maten var under hela resan helt förträfflig. Stärkande frukost med bröd och gröt. Lunch serverades

som regel på båten under färd. Vid ett tillfälle blev vi serverade en nationalrätt. Det var ris, kyckling, ägg, olika sallader mm, allt inlindat i stora blad. Mycket gott. Middagen på kvällen serverades som regel alltid efter mörkrets inbrott och det var alltid tre rätter. Ingen blev magsjuk under turen, men det låg nog i kockens och researrangörens intresse att få gott rykte genom att hålla gästerna vid liv.

Nattutflykter

När mörkret kom blev det kolsvart på ett ögonblick. Det var som att vrida på en knapp. Då var det att plocka fram pannlamporna, hänga på guiden och ut i djungeln på upptäcktsfärd. Vi såg spindlar stora som mina handflator. Det var alltid en otrolig symfoni från alla djuren. Vi blev av vår duktige guide visade på många djur och småkryp. När man gick i den täta vegetationen gällde det att emellanåt lysa ner och kolla var man satte fötterna, så att man inte trampade på något man inte borde sätta foten på. Efter kvällsutflykterna och den därpå utsökta middagen var det att krypa till kojs. Vi låg under våra moskitnät och lyssnade till ap- och fågelskrik innan vi somnade. En kväll paddlade vi ut i ett träsk i urholkade trästammar för att titta efter alligatorer. Våra ficklampor kom till nytta. Vi lyste ut i mörkret, längs vasskanterna och då reflekterades ljuset i djurens ögon. De små alligatorerna hade röda ögon och de stora bestarna vita. Guiden fångade en liten alligator som han visade upp

Rödhuva papegoja

och la i min famn. Tyvärr kom vi inte tillräckligt nära någon stor alligator. Den natten sov jag inte mycket pga. en sönderbiten ficklampsarm. Moskiterna hade bitit genom skjortan och det var inte ett bett det rörde sig om.

Djurlivet

En dag åkte vi till en kamouflerad katamaran, som låg mitt i flodfåran. Via en öppning längs ena sidan av båten kunde vi titta mot sandbrinken. Plötsligt blev stranden, som innehöll en speciell mineral, full med stora gröna papegojor. Det var ett hiskeligt oväsen på alla dessa gojor. Det varade i c:a en halvtimme sedan försvann alla helt plötsligt. Efter en kort väntan kom stora rödhuvade papegojor. Otroligt vackra med mycket starka färger i blått, rött, grönt och vitt. De höll också ett väldigt liv.

Längre in i djungeln kom vi till en annan flodarm, Madre de Dios, en större biflod till Amazonfloden. Här såg vi sköldpaddor och många olika fåglar längs strandbrinken. Plötsligt gick båten återigen på grund på en bank och denna gång stod vi rejält fast. Det var bara att hoppa i vattnet. När vi gjorde detta, "hoppade" även en alligator ner i vattnet från en flytande trädstam, alldeles bredvid båten. Ingen hade lagt märke till alligatorn tidigare, där han låg och solade på stammen. Det var en verklig bjässe.

Vid några tillfällen stannade vi

och badade. Vattnet var brunt och grumsigt med noll sikt. Vi simmade omkring och ingen tänkte på varken alligatorer eller pirayor. Solen var obarmhärtig. Sanden på strandbanken var brännhet och helt omöjligt att gå barfota på. Det skulle gå alldeles utmärkt att steka både ägg och bacon på sanden. Djungeln längs floden var tät, frodig och ogenomtränglig, men guiden hade alltid med sin stora machete. Vi såg en flock uttrar komma simmande. En hade en fisk och lekte med, en annan klättrade upp på en stock och åt där sin fångst. Detta precis bredvid oss. På en annan stock låg två sköldpaddor och solade. Vi såg Dusky Titti Monkeys. De höll sig uppe i träden, där de svingade sig i trädkronorna. Det kom även apor av släktet Redheads Monkeys ner till vattnet. Vi hörde otroligt många apor som skrek, men vi kunde inte alltid se dem. Vid strandkanten kom många jättestora fjärilar i alla regnbågens färger. I storlek av stor handflata. Även fåglarna, stora som små, var i de mest fantastiska färger. Man kunde inte se sig mått på deras färgprakt. Några solande ödlor skrämde vi ofta iväg.

Under en vandring inne i djungeln hörde vi flock vildsvin som bökte framför oss. Vi hörde dem tydligt, men såg dem först inte. Vi smög bakom stora bananblad, som vi höll framför oss och kom rakt på flocken. När de insåg faran från oss, sprang en stor ledarsugga emot oss. Hon

stannade 3 - 4 meter framför oss medan flocken satte sig i säkerhet. Flocken var på uppemot 30 svin i varierande storlekar. När flocken var borta, försvann även suggan. Spännande, men kanske inte helt riskfritt. Vi såg stora flockar Spindelpor och Tamarinapor uppe i träden. Guiden gick i täten med macheten i full aktion och banade väg för oss. På en insjö gav vi oss ut på en flotte och såg flera alligatorer i vattnet. Det var några riktigt stora bitar. Guiden hade med sig lite från lunchen som han agnade en metkrok med. Sedan fiskade han snabbt upp tre olika Pirayor. Den vita, den gula och den röda sorten. Den röda var den mest aggressiva och den som åt upp allt

levande in på skelettet på ett ögonblick. De hade mycket vassa tandradar både upp och nertill.

Tropiskt regn med översvämningar

En kväll när vi lagt oss i tälten började det regna och det var inte någon vanlig regnskur. Det var en mysig känsla att ligga och höra hur regnet vräkte ned. Vid frukosten visade det sig att en del hade haft läckage i sina tält. Under förmiddagen ökade regnet. Allt liv i djungeln hade avstannat - inte ett ljud hördes. Vi uppehöll oss i den stora halmhyddan och fördrev tiden med läsning och kortspel. Vid lunchtid slutade det att regna och hela djungeln ångade. Efter lunch när vi gick till våra tält såg vi spår av en puma, som hade gått rakt genom lägret. Det var enorma tassavtryck och det måste ha varit en riktig bjässe.

När regnet upphörde vaknade djungeln till liv och det blev en örönbäövande serenad. Floden hade stigit med minst 2 meter. Massor av träd och buskar hade spolats ut i vattnet och strömmen var mycket starkare. Vi begav oss på en expedition till fots. Vattnet på "stigarna" inne i grönskan hade börjat sjunka undan. När vi återvände var vi skitiga och leriga från topp till tå. Den kvällen serverades det vin till maten. Det var nämligen sista dagen med gänget.

Hemfärden

Efter vår djungeltur skulle vi återvända till Cuszos med flyg - vilken lyx. Landningsbanan var en liten gräsplätt i en skogsglänta. "Terminalen" bestod av en hydda med grovt tillyxat golv och med halmtak. Inne i byggnaden var det försäljning av

handgjorda smycken och olika inhemska jaktvapen som tillverkats av byborna. Medan vi väntade på att guiden skulle få kontakt med piloterna, gick vi och tittade på byns båtbyggare. De tillverkade båtar genom att på "stenåldersvis" hugga ur fällda trädstammar. Vilket hantverk! Planet kom, vi lastade in vår packning i mittgången och "taxade" ut. När vi lyfte gled vi med nöd och näppe över de närmsta trädtopparna.

Djungelturen var en otrolig upplevelse, att få färdas inne i detta gröna paradiset med allt djurliv, alla ljud och all tät växlighet. Visst var det varmt, men det gick att uthärda och känslan var häftig att bada bland pirayor och alligatorer. Resan blev verkligen ett oförglömligt minne för livet.

Torbjörn Berglund
Lund

Golfare...!

Nedräkningen har börjat!

Se hit alla ni skånska golfare. Nu är det dags att anmäla sig till Polis-SM!

Poliser - civilanställda - tjejer - killar alla är ni välkomna att anmäla er till Polis-SM i golf som den 30-31 augusti spelas på Tegelberga GK (utanför Svedala i Skåne).

Vi i arrangörsguppen ser gärna en skåning som vinnare i någon av alla de olika klasserna som finns. Men att vinna är inte det väsentliga. Att delta, träffa arbetskamrater från hela Sverige, umgås och göra det roligaste vi vet - spela golf tillsammans, är det som gäller.

Prata gärna med en kollega där du jobbar och anmäl er tillsammans.

Ni kan samåka dit, ni kan spela par-tävlingen tillsammans. Ni kan ha en egen tävling i tävlingen: vem av er blir bäst. (SM på hemmaplan sker inte mer än vart 10:e år så passa på.) Kanske någon av er kniper närmst-hål-priset? Eller den utanför liggande poängbogey tävlingen.

För de som vill bo tillsammans med de långväga kommande kollegerna, har vi bokat upp Smygehus Havsbadets anläggning. Här finns möjlighet till havsbad (för de modiga) och uppvärmd pool (för de lite mer försiktiga)

Kvällen den 30:e har vi den gemensamma banketten i denna fina anläggning.

Vi i arrangörsguppen jobbar för fullt för att detta skall bli en extra

minnesvärd upplevelse, banan skall vara i toppskick, arrangemanget skall upplevas som trevligt, banketten skall bjuda på något extra och för att alla skall ha minst en minnessak med sig hem.

Vädret och din swing kan vi inte påverka men allt annat jobbar vi på. Nu väntar vi bara på din anmälan.

Gå in på Intrapolis, arbetsrum och leta upp Polis-SM i golf 2012. Här finns allt att läsa om detta arrangemang med tillhörande fina bilder. Här kan du också anmäla dig.

Varmt välkomna önskar arrangörsguppen!

Mats Jennby, Anders Ottosson, J-O Olson, Lena Öbrink, J-I Nilsson, Lars Mahler, Göran Holmgren, Mats Hansson och Stefan Nordh

Rapport från boulesektionen i MPCI

Här kommer en liten berättelse från boulesektionen om vad som hänt 2011.

Vi är ett gäng på 16 personer som spelat boule i Pildamsparken i Malmö.

Från polisen har vi varit uppdelade i 3 lag och spelat i Malmö bouleförening och där mött lag från t.ex. posten och andra personer.

Vi har varit indelade i 2 olika serier, tyvärr så hamnade inget lag på prispallen under 2011.

Vårt senaste nytilskott i gänget, Lars Soldelid, har spelat mycket bra och har skött sig med hedern i behåll.

Vi har haft två träffar där bara vi poliser träffats, spelat och grillat korv. Det har varit en uppstartsträff under våren och en avslutnings-träff under hösten. Vid dessa träffar så får gärna ni inom polisen som är nyfikna på hur detta går till och som ännu inte är med i gänget anmäla intresse och komma med och spela.

Ni som är intresserade kan höra av er till undertecknad.

Jag har skrivit tidigare och efterlyst om det finns poliser i andra delar av Skåne som spelar boule och som vill utmana oss, men tyvärr har ingen tagit kontakt. Det kanske finns några som spelar civilt och är licen-

sierade och som vill komma och besöka oss och lära oss lite ny teknik. **Hör av er!**

Man spelar två i ett lag och det borde vara en läggare och en skytt. Tyvärr saknar vi bra skyttar så om det finns några sådana inom polisen så hör av er.

En bra skytt kan slå bort motståndarens klot och samtidigt i stället lägga sitt eget klot på samma bra ställe som motståndarnas klot låg på (alltså i närheten av lillen).

Upplägget för 2012 kommer att bli något liknande som ovan.

Vid pennan: Jan Ohlin, polisen, familjevård, Malmö

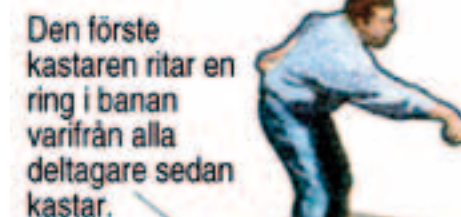
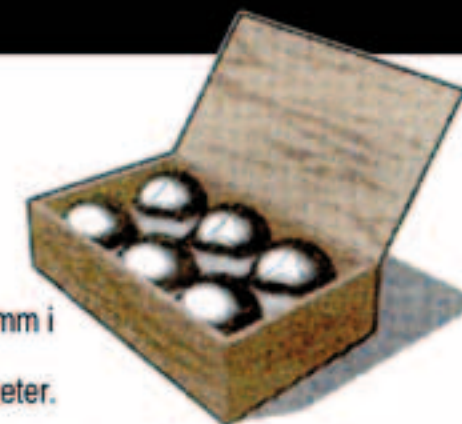
Spela boule

Spelet går ut på att placera metallkloten så nära den lilla målkulan av trä ("lillen") som möjligt. Kan spelas singel, dubbel (tre klot per spelare), eller med tre- och fyramannalag (två klot).

Utrustning

Spelklotet: av metall, olika mönster för varje spelare, 70 – 80 mm i diameter. Vikt: 650 – 800 gram
"Lillen": av trä, 25 – 35 mm i diameter.

Den förste kastaren ritar en ring i banan varifrån alla deltagare sedan kastar.

Klotet närmast "lillen" vinner och ger 1 poäng.

"Lillen" ska ligga 6 – 10 meter från kastaren.

Varje klot som ligger närmare "lillen" än det bästa motståndarklotet ger 1 poäng. Motståndaren får inga poäng.

Boule seplas bäst på grus eller jord.

Längd: 12 – 15 meter

Bredd: 2 – 4 meter

Några olika kast

Plomb

1. Med precisionskast (plomb) kan man försöka komma så nära "lillen" som möjligt.

Rullkast

2. Man kan också välja att krocka bort motståndarens klot. Då passar ett "rullkast" bäst.

3. Man kan också krocka bort "ta med sig" "lillen".

Regler

- Lotten avgör vem som kastar först
- Förste kastaren kastar ut "lillen" och sedan sitt eget klot
- Motståndaren kastar
- Sedan kastar alltid den som inte ligger närmast "lillen"
- När alla kastat sina klot räknas poängen
- Sedan börjar man om från början
- Först till 13 poäng vinner

Göran Billberg

Cykeltur - Rügen 2011

Kämpen Göran Billberg drar en fräck vits från Vorpommern för Ann-Charlott Lindberg. Foto: Roland Strömblad

Den gamle och navet, förlåt Den gamle och havet. I detta fall Roland Strömblad med Östersjön i bakgrunden. Ej att förväxla med Der Rasande Roland, som är ett gammalt tåg på Rügen. Bra för de som fått pyspunka eller blivit trötta på att cykla. Foto: Jyet

Cykelpaus.

Foto: Roland Strömblad

Tidigt på morgonen den 23 maj 2011 träffades ett gäng glada cyklister från MPGI i Trelleborg för att ta färjan till Rügen. Dagen därpå kom vi hem på kvällen efter att ha cyklat en lagom lång tur och övernattnat i Binz.

I år har vi för avsikt att göra samma utfärd och med samma koncept. Starten i Trelleborg blir den 24 maj.

Vår ledare Donald Nilsson välkomnar medlemmar i MPGI. Ta kontakt med Donald gällande deltagande och eventuella frågor.

För MPGI:s cykelavdelning - "JYET"

Foto i tidningen!

INNAN ni börjar ta foto, som ska vara med i tidningen, kontrollera kamerans inställning när det gäller bildstorlek och bildkvalité:

högsta upplösning & största storleken = bra kvalité för tryck!

Dålig upplösning = små bilder i tidningen.

Även om ni monterar in bilderna i samma dokument som texten, **ska bilderna bifogas som separata bildfiler.**

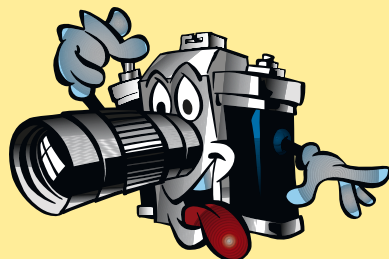
Riktlinje:

Bilder med hög upplösning väger minst 1 MB.

Låt **ALDRIG** mailprogrammet komprimera bilderna. Detta gör att bildkvalitén försämras, vilket gör bilderna dåliga i tryck.

Läs mer på www.skanepolisen.com

Där finns tips om hur du ska skicka tunga bilder till redaktören.

Nära, men ingen cigarr...

SM Silver till Malmö's herrar!

Polis-SM i Innebandy - Gävle/Sandviken 2011.

2004 - SM Brons i Kalmar
2005 - SM Silver i Göteborg
2006 - SM Guld i Malmö
2007 - Utslagna i kvalet
2008 - Uteblivet SM spel på grund av arrangörsbrist
2009 - SM Brons i Västerås
2010 - SM Brons i Varberg
2011 - SM Silver i Gävle/Sandviken

Ja, Malmö's herrar har varit mycket framgångsrika under de senare årens innebandy SM. I årets slutspel i Gävle/Sandviken var det bara Värmland som hindrade Malmö's herrar

från att gå hela vägen. Malmöpolisens gick obesegrade genom turneringen fram till den stora finalen mot Värmland men fick där se sig besegrade.

Laget som är en bra balanserad mix av gammalt och ungt spelar en offensiv innebandy med kontringar, omställningar och löpstyrka som främsta kännetecken. Defensivt lutar sig laget på ett par rutinerade backar och målvaktsklippan Jerker. Laget har även klarat de senaste årens generationsskifte på ett bra sätt vilket visar sig då man endast återfinner två spelare i la-

get från guldlaget 2006.

Årets slutspel gick av stapeln i Gävle/Sandviken. En stad och myndighet som verkligen gynnar och uppskattar polisidrotten. Utöver årets Innebandy SM har de exempelvis arrangerat Polisens Rinkbandy SM de senaste två åren. Utöver detta håller arrangemangen alltid hög klass med kvalitativa arenor och trevliga banketter. En verkligt stor eloge till Gävlepolisens är därför välbefogad.

Efter nästan åttio mils enkel bilresa, en välförtjänt hotellnatt med

Silverlaget.

Uppvärmning.

frukost och Nickelbacks "When we stand together" ringande i öronen var det då äntligen dags för Malmös herrar att äntra planen i årets SM-slutspel.

Slutspel Gävle - Malmö 3-5

Första matchen spelades mot värd-

och hemmalaget Gävle. En match där Malmö till stora delar styrde spelet medan Gävle satsade på farliga kontringar. Så trots en tidig tvåmålsledning för Malmö lyckades Gävle gå till pausvila med ett utjämnat 2-2 resultat.

I andra perioden visade dock Malmö en högre kvalitet överlag och

segern kändes stabil. Slutresultatet Gävle - Malmö 3-5 speglade matchen rättvist.

Slutspel

Malmö - Stockholms City 3-2

Dagens andra match spelades mot 2006 års finalmotståndare, Stockholms City. Dessa visade sig vara

en betydligt svårare motståndare. Stockholm City spelade smart och täppte till ytorna vilket resulterade i ett 0-2 underläge för Malmö vid pausvilan.

Malmö fick dock ordning på spelet i andra perioden vilket genast gav resultat. 0-2 vändes snabbt till 3-2 och trots att Stockholm City pressade på rejält i slutskedet kunde Malmöherrarna bärga dagens andra seger.

I mitten av slutperioden drabbades tyvärr Malmö av en skada på utmärkte Jerker Olsson i målet vilket resulterade i en snabb omstrukturering av laget. Centern Rickard Olsson tvingades ställa sig i kassen och backen Kalle Johansson fick ta centerpositionen. Särskilt beröm till dessa båda herrar som löste uppgifterna på ett strålande sätt.

Obesegrade under slutspelets första dag och klara för semifinal kunde Malmöherrarna så ta sig en välförtjänt kvällsvila inför kvällens bankett på O'Learys, Gävle.

En bankett där Malmöherrarna återigen hamnade högt upp på pallplats... Under kvällen passade man även på att välkomna och initiera lagets enda nya spelare för året, Oskar Lundvall. En uppskattad och återkommande tradition inom laget.

Semifinal

Malmö - Göteborg 5-2

Slutspelets andra dag inleddes sten-

Nersläpp i finalen.

hårt med semifinal mot de gamla ärkerivalerna Göteborg. Malmö och Göteborg har mötts i otaliga slutspelskamper genom åren och tyvärr är det inte Malmö som brukar gå vinnande från dessa hårda duster. Statistiken skulle dock komma att jämnas ut...

Semifinalen blev som alltid en jämn kamp där Göteborg försökte dra ner på tempot med sitt skickliga spel medan Malmö försökte få utdelning genom snabba omställningar och kontringar. I första perioden var det Göteborgs taktik som var mest lyckosam då de gick till vila med en tvåmålsledning.

Matchbilden i andra perioden blev helt annorlunda då Malmö bokstavligen sprang sönder Göteborgarnas försvar. 0-2 vändes till 5-2 och glädjen var fullkomlig.

Malmö herrar var efter fyra års frånvaro tillbaka i final om SM-Guldet.

Final

Malmö - Värmland 2-6

I den stora finalen väntade Värmland. Även de obesegrade i turneringen. Ett Värmland som dessutom slog ut Malmö i förra årets semifinal för att därefter gå till final och ett SM-silver. Chans till revansch sålunda.

Årets final blev en rafflande historia där Värmland tyvärr visade sig vara mer effektiva. I periodpausen

ledde Värmland matchen rättvist med 1-3.

I början av andra perioden var dock Malmö på väg att vända matchen. Malmö gick upp till 2-3 och man hade ett par bra lägen att utjämna. Trots detta och att Malmö kämpade vildsint så nådde man inte ända fram. Värmland visade sig vara ett nummer för stor även i år och de vann finalen med 2-6.

Malmö herrar skall dock ha en stor eloge. Laget genomförde turneringen på ett mycket bra sätt och där lagets lägsta nivå var oerhört hög. Alla presterade sitt yttersta och man gjorde det tillsammans. En enorm laganda och kämpavilja gör att man redan nu ser fram emot kämpa tillsammans i Kalmar 2012.

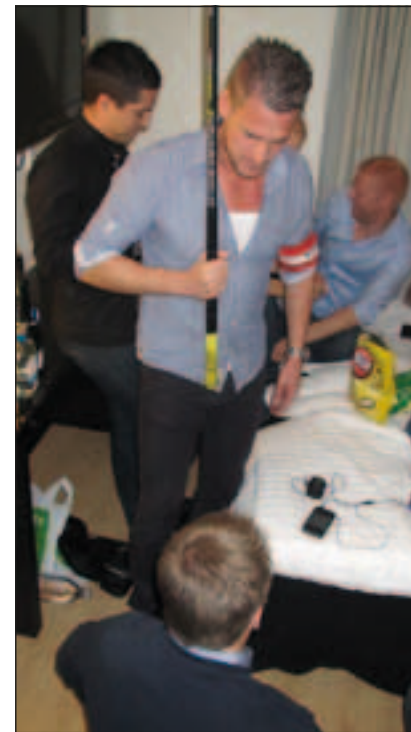
Lite smolk i bägaren var att Malmö damer saknades på plats i Gävle. De regerande SM-mästarna från Varberg 2010 lyckades inte få ihop laget i tid. Mycket olyckligt då det alltid är trevligare att representera Malmöpolisens tillsammans. Vi hoppas på bättre förutsättningar under 2012.

Vi vill även passa på att utdela en känga till arbetsgivare och fack som förutom att försvåra friskvårdsarbetet på myndigheten även förhandlar bort många möjligheter att närvara på dessa trevliga och givande arrangemang.

Malmöpolisens herrlag 2011.

Hård bankett - MPGI tröjan är mjuk och go.

Invigning för de nya spelarna i laget.

Saknad kvinna fanns i villans oljetank

Av Tommy Lindén, kriminalkommissarie, Helsingborg.

Under tiden anhöriga och polis letade efter den försvunna kvinnan – låg hon i villans källare, men på en plats där ingen letade i första taget.

Artikelförfattaren beskriver bland annat polisens dilemma vid försvinnanden, som kan vara både frivilliga och ofrivilliga.

Zenia Lidberg, 31 år, anmäldes försvunnen den 20 oktober 2007. Zenia var sedan knappt två år tillbaka sambo. Paret bodde i en villa i Teckomatorp i Skåne. Zenia hade fyra egna barn med två olika fäder och ett gemensamt barn med sambon. Sedan en tid tillbaka hade förhållandet mellan Zenia och sambon präglats av verbala gräl. Zenia ansåg att sambon inte tog tillräckligt ansvar för deras gemensamma barn. Till detta kom att Zenia önskade mer avlastning så att hon kunde ägna mer tid åt sig själv och sina in-tressen.

Vissa väljer att försvinna

Att personer anmäls som försvunna är relativt vanligt. Den som anmäler är oftast någon nära anhörig. De flesta som försvinner påträffas oftast inom en förhållandevis kort tid från det att de rapporterats som försvunna.

Lite förenklat finns det två typer av försvinnande; frivilligt och ofrivilligt. Skälet till att någon själv väljer att försvinna är mycket varierande. Vissa lämnar ett besvärligt äktenskap eller till exempel alltför stora skulder. Något som är viktigt att komma ihåg är att det är varje persons rättighet att "försvinna". Polisen kan inte tvinga någon tillbaka. Inte heller berättas för anmälaren var den försvunne finns.

Det är alltid den försvunne som till sist beslutar om vilken information de anhöriga ska få ta del av. Påträffas den saknade så informeras de anhöriga om att han eller hon valt att hålla sig borta. Det ofrivilli-

ga försvinnandet drabbar oftast barn och äldre personer med någon funktionsnedsättning. I undantagsfall beror det ofrivilliga försvinnandet på att personen har blivit utsatt för ett brott. Detta kan innebära att den försvunne hålls inspärrad eller har blivit utsatt för ett sådant våld att han eller hon inte kan påkalla hjälp.

Polisens taktiska dilemma

Det besvärliga, ur ett polisiärt perspektiv, är att avgöra om det är ett frivilligt eller ett ofrivilligt försvinnande. Framförallt gäller detta vuxna personer. Det kompliceras av att det är olika lagstiftningar som styr vad polisen får och inte får göra vid eftersökandet. När det gäller ett ofrivilligt försvinnande utan misstanke om brott är lagstiftningen väldigt generös och ger omedelbara möjligheter att söka igenom bostäder och markområden. Polisen kan också använda sig av samhällets samlade resurser i eftersökandet. Exempelvis genom att begära hjälp av personal från försvarsmakten.

Som ansvarig spaningsledare för ett försvinnande är det viktigt att placera in den försvunna personen i "rätt fack". Det vill säga ett frivilligt eller ofrivilligt försvinnande. Av detta skäl är det särskilt betydelsefullt att de första utredningsåtgärderna görs så fort som möjligt.

En fråga polisen tidigt måste ställa sig är om det ofrivilliga försvinnandet beror på att personen har blivit utsatt för brott. Misstänks detta blir den kommande utredningen oftast besvärlig och det går åt stora personella resurser och medför vanligtvis betydande kostnader. Något som är särskilt viktigt är att polisen under spaningarna måste ha en framförhållning inför ett kommande åtal. Hur ska eftersökandet bedrivas? Vilka taktiska dispositioner är viktiga? Polisen måste alltid beakta att de anhöriga i sin för-tvivlan kontaktar media. Av detta skäl måste spaningsledningen alltid vara försiktig och fundera över vilken information som ska lämnas till de anhöriga. Kanske kan uppgifterna som de anhöriga får del av skada utredningen om de blir kända för en eventuell gärningsman.

Statistiskt är det oftast en släkting eller bekant som har del i det ofrivilliga försvinnandet. Men det kan naturligtvis också vara någon som är helt okänd.

Zenia anmäls försvunnen

Den 20 oktober 2007 strax efter klockan 22 ringde sambon till polisen. Han berättade att det hade varit bråk mellan honom och Zenia dagen innan. Han påstod att han och Zenia hade åkt till IKEA i Malmö och under dagen hade Zenia gjort klart för sambon att hon ville gå ut och festa. Han körde till Stortor-

Poliserna var tvungna att tömma ut den olja som fanns i tanken för att kunna fortsätta undersökningen av villans oljetank i källaren under uthuset.

När kvinnan fördes från huset över passagen mot källarmedgången avsattes spår på cementplattan. SKL kunde senare konstatera att det var spår av kvinnans blod.

get i Malmö för att ta ut pengar så att Zenia skulle kunna roa sig. Enligt sambon hade Zenia sagt:

– Jag ska gå ut nu, vänta inte uppe. Jag kommer någon gång imorgon.

Därefter lämnade Zenia sambon och gick bort mot Lilla Torg i Malmö. Sambon tog kontakt med Zenias föräldrar och bekanta under dagen den 20 oktober och frågade om de hade haft någon kontakt med Zenia. På kvällen blev han orolig och kontaktade polisen. Vid försvinnandet hade Zenia 1000 kronor i kontanter och sitt Visa-kort. Hennes mobiltelefon låg kvar i bostaden.

Hon hade tidigare varit försvunnen

Vid en analys av den anmälan som gjordes, fanns det vissa uppgifter i sambons berättelse som väckte misstankar om att Zenia hade blivit utsatt för ett brott. Uppgiften om att hon så hastigt skulle ha bestämt sig för att gå ut och dansa var en sådan omständighet som var tveksam. Är det rimligt att tro att hon går på diskotek osminkad och i samma kläder som hon har haft när hon besökte varuhuset? Skulle en 31-årig kvinna gå ut ensam i en större stad utan mobiltelefon? Är det rimligt att tro att Zenia skulle

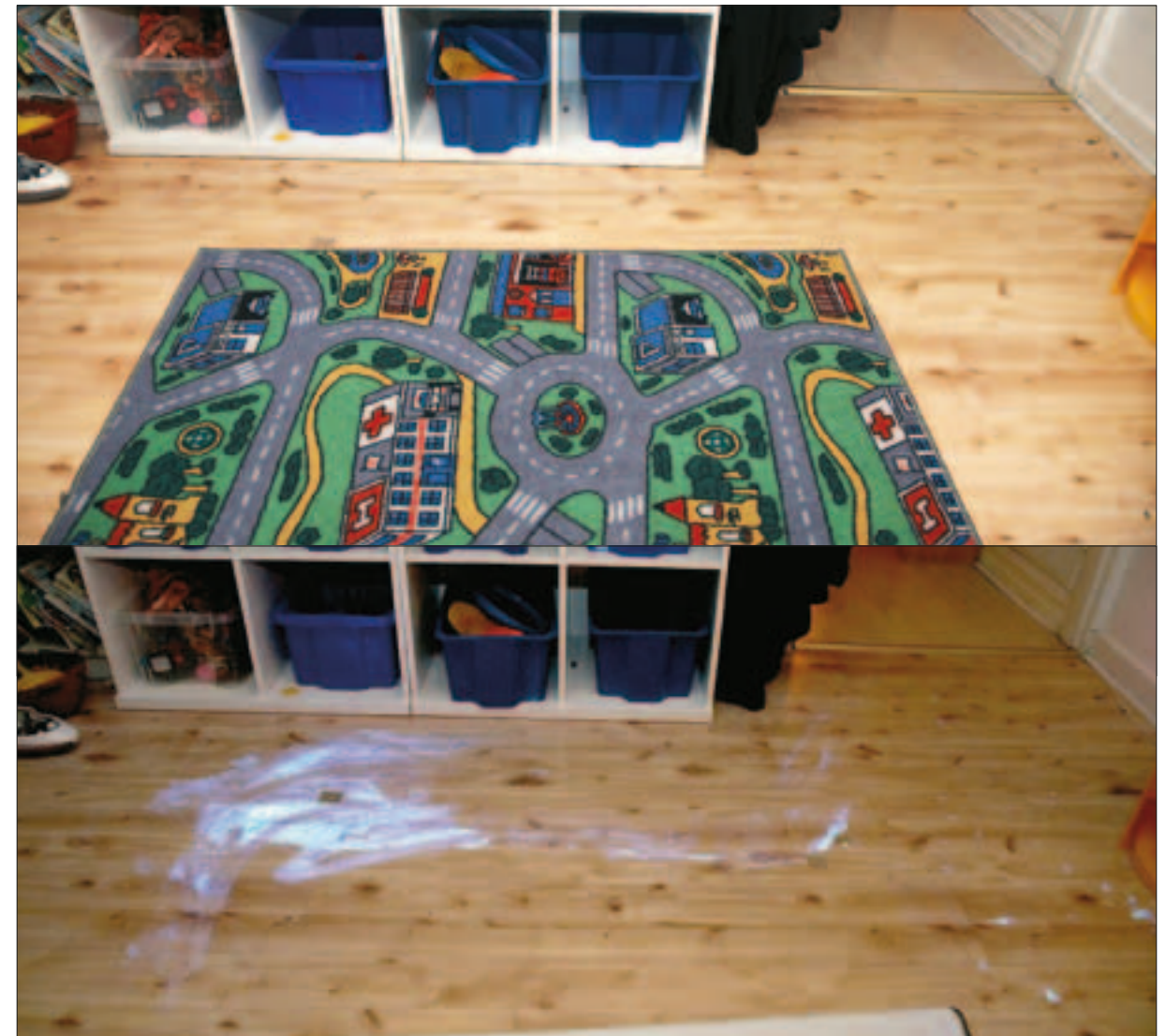
lämna sina barn utan att ha kontaktat dem under mer än 24 timmar?

Utredningen fokuserade nu på att kartlägga Zenia som person, hennes vanor och hennes agerande mot sina barn, släktingar och vänner. Polisen beslöt att en grupp utredare skulle agera samtidigt och hålla förhör med sambon, släktingar, vänner och papporna till Zenias barn. Strategin var att ha ett fylligt förhör med sambon där han in i minsta detalj skulle redogöra för vad paret hade gjort den 19 oktober. Från det att de vaknade till de skildes åt i Malmö på kvällen. Syftet med förhöret var att få informationer som skulle vara möjliga att kontrollera via andra personer, övervakningskameror, telefonkontroller eller liknande.

Zenias närstående berättade samstämmigt att hon aldrig skulle lämna sina barn frivilligt. Hon hade inga missbruksproblem, som skulle kunna förklara ett tillfälligt försvinnande. En omständighet som gjorde utredningen problematisk var att Zenia vid ett tillfälle tio år tidigare hade "försvunnit". Skillnaden var att vid detta tillfälle visste föräldrarna var hon fanns och de kände till att hon frivilligt hade valt att hålla sig undan.

forts. på sid. 29

forts. från sid. 28

Genom att duscha ett speciellt ämne över golvet kunde polisens tekniker visa att blod som torkats av hade funnits på golvet under lekmattn.

Hans uppgifter stämde inte

Den 26 oktober hämtas sambon till förhör. Samtidigt genomförs en husrannsakan i parets bostad för att söka efter spår, som skulle kunna visa om ett brott hade skett i bostaden.

Sambon berättade att han, Zenia och sonen Isaac hade lämnat bostaden den 19 oktober mellan klockan 12.00–13.30. De skulle köpa saker till badrummet. De körde till Bauhaus – K Rauta – IKEA – Max hamburgerrestaurang och TOYS”R”US utanför Helsingborg. De vände hemåt mot bostaden omkring 16.30. De hade bråkat under resan och under vistelsen i affärerna. När de befann sig i närheten av bostaden bestämde de sig för att åka till Hornbach i Malmö. De besökte även IKEA:s byggavdelning

i Malmö. Där var de vid stängningsdags, omkring klockan 20.00. När de lämnade IKEA, gjorde Zenia klart för sambon att hon ville gå ut och dansa. Sambon tog därför ut 1000 kronor med Zenias Visa-kort från en automat vid Stortorget. I detta skede var båda upprörda och skrek åt varandra. Zenia lämnade därefter sambon och sonen och gick mot Lilla Torg. Detta var sista gången sambon såg Zenia.

Stora resurser satsades nu på att kontrollera sambons berättelse. Övervakningsfilmer från de affärer och restauranger som sambon påstod att de hade besökt hämtades in. Det kunde efter många och långa analyser konstateras att paret och barnet inte fanns med på några övervakningsfilmer. Sambon och sonen fanns med på en övervakningsfilm från IKEA i

Kriminalteknikerna fann en blodfläck på ett träben i husets verkstad. Misstankarna mot mannen stärktes.

Malmö. Zenia syntes inte till.

Den tekniska undersökningen i parets bostad visade inte på att någon strid hade förekommit. Däremot påträffades blod på några cementplattor på fastighetens innergård. I samband med den tekniska undersökningen togs Zenias tandborste för att säkra hen-

nes DNA-profil. I början av november kom svaret från Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL) att det var Zenias blod som hade hittats på cementplattorna.

Utredningsgruppen ansåg att sambons berättelse var uppdiiktad. De hade inte varit på de platser som

När polisens tekniker öppnade manluckan till oljetanken såg de Zenia och hur hennes ena fot vilade på ett av de järnstag som fanns inne i den delvis oljefyllda tanken.

han hade uppgett. Att han var ensam tillsammans med sonen på IKEA i kombination med hennes blod på cementplattorna, tydde på att Zenia hade blivit utsatt för ett brott i bostaden och blivit skadad eller dödad och därefter blivit bortförd eller gömd. Det som skapade problem var fortfarande det faktum att hon tidigare hade hållit sig undan. Men alla Zenias släktingar och vänner var samstämmiga i att Zenia aldrig skulle missa att uppvakta dottern på hennes födelsedag den 11 november. För att få absolut visshet i att Zenia var ofrivilligt försvunnen, avvaktades ett gripande, av sambon, till dagarna efter det att Zenias dotter fyllt år.

Han ville träffa en präst

Den 13 november anhölls sambon i sin frånvaro av chefsåklagare Mikael Björk. Sambon greps och fördes till polishuset i Helsingborg. Han delgavs misstanke om mord.

Nu hörs han återigen detaljerat om vad som hade skett den 19 oktober. Han konfronteras med att de inte är med på några övervakningsfilmer förutom den sekvens där han är på IKEA tillsammans med sonen. Han förklarar lugnt:

– Då får ni titta igen.

I nästa förhör genomförs en rekonstruktion av den shoppingrunda han påstår att de tagit 19:e. Han får i butikerna peka ut exakt var de har gått in och ut. Var hade Zenia lämnat bilen i Malmö och var hade han tagit ut pengarna som han påstod att han överlämnade till Zenia?

Utredningsgruppen bestämmer nu att under kvällen och natten mot den 14 november gå igenom övervakningsfilmerna ytterligare en gång. Sambon tar kontakt med utredningsgruppen under kvällen. Han vill träffa en präst. Detta godtas och en präst från Helsingborg besöker sambon i cellen. Dagen efter påkallar sambon tillsammans med sin advokat nya förhör.

Han tog en meter lång bräda

Den 15 november erkände sambon att han orsakat Zenias död. Han berättade att de grälade en längre tid och att bråken kulminerade fredagen den 19 oktober. Sambon var på morgonen tillsammans med Zenia och två av barnen. De lämnade ett barn på dagis och återvände därefter till bostaden. Zenia ville att de skulle separera och att han skulle lämna bostaden

omedelbart. Sambon försökte övertyga Zenia om att de hade ett liv tillsammans och ett gemensamt ansvar för barnen. Sambon uppfattade Zenia som provocerande, men han bestämde sig för att gå upp på övervåningen och packa ihop sina saker för att lämna bostaden. Han tog kläder ur olika garderober och lade dem i högar på golvet. Efter en stund kom Zenia upp på övervåningen och sa att han borde ta livet av sig. Det skulle göra hennes och barnens situation bättre. Hon påstod också att hon skulle se till så att han förlorade kontakten med sina båda andra barn.

Hon satte sig på golvet med sonen i famnen. Hon tog upp kläderna som låg samlade på golvet och kastade runt dem. Sambon blev arg och upprörd och

skrek åt henne att vara tyst. Zenia fortsatte och till sist blev han så förbannad att han tog en cirka en meter lång bräda och slog Zenia i nacken. Han slog flera slag samtidigt som han skrek att hon skulle ”hålla käften”. Under tiden kröp det yngsta barnet omkring bland kläderna. Sambon tog slutligen ett band och lade det runt halsen på Zenia och ströp henne.

”Under tiden kryper det yngsta barnet omkring på golvet”

Tanken var delvis fylld med olja

När han kom till sans igen så tänkte han på att han kanske aldrig mer skulle få träffa sina barn. Han släpade in Zenia på toaletten och virade in henne i några filter. Han gick ner till bilen och hämtade spännband som han virade runt kroppen och filtarna. Han drog henne därefter ner för trappan, ut i trädgården och ner i källaren. Han lossade manluckan i oljetanken och knuffade ner kroppen i den delvis fyllda tanken.

I hopp om att kunna klara sig ur situationen, bestämde han sig för att berätta att han hade släppt av Zenia i Malmö. Han klädde på barnet och körde till Malmö där han besökte IKEA och tog ut pengar från bankomaten. Han slängde sedan Zenias plånbok i kanalen efter att ha tagit pengarna och betalkorten. Tanken var att polisen skulle dra slutsatsen att Zenia hade blivit rånmördad. Dagen efter på kvällen ringde sambon till polisen och berättade att Zenia var försvunnen.

Han vidhöll därefter sin berättelse i flera förhör tills han inte orkade ljuga längre.

Sambon dömdes för dråp till sex års fängelse vid Helsingborgs tingsrätt. Domen överklagades inte.

Finn fem fel

i samarbete med Nordisk Kriminalkrönika, www.spifab.se

Ringa in de 5 detaljer som är borta på den översta bilden.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:
Skånepolisen Sport och Fritid
c/o Katarina Farmstedt
205 90 MALMÖ

senast den 2 maj 2012

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport och Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

45 svar kom in till tävlingen.

Vinnare Skånepolisen 4-11:

1. Karin Bengtsson
Trelleborg
2. Ulla-Britt Persson
Malmö
3. Marianne Pålsson
Munka Ljungby

De tre vinnarna får varsin Nordisk Kriminalkrönika med posten.

Skånepolisen Sport och Fritid 1-2012

GO HEAVY HYDROLUTION A2W 120

Högeffektiv luft/
vatten värmepump

Komplett system
för värme, varmvatten
och kyla.

Aermec ANK
8,5 kW luft/vatten värmepump.

39.500 kr
(exkl montering)

Öppettider: Onsdagar 16-19 • Lördag 10-14
INTELI VÄRMEPUMPCENTER
Genvägen 1, Trelleborg • www.inteli.se

0410-35 67 10

Välkommen till Hotell Continental i Ystad!

Mitt i charmiga Ystad finns klassiska Hotell Continental, invigt 1829.

Boka vårt golfpaket som innehåller:

- Greenfee (en dag) på Tomelilla, Sjöbo, Ystad eller Abbekås GK
- Trerättersmiddag i hotellets restaurang eller på en av tre andra bra restauranger i Ystad
- Övernattning i bekvämt gästrum
- Frukostbuffé i hotellets restaurang

Vi har egen hotellparkering på vår gård.

CONTINENTAL YSTAD
Hotell • Restaurang • Pianobar • Konferens

Hamngatan 13, Ystad. Tel 0411-137 00, fax 0411-125 70
www.hotelcontinental-ystad.se

**TACK FÖR ATT
NI HJÄLPER
OSS ATT GÖRA
BOENDET
TRYGGARE.**

www.mkbfastighet.se

**Ny butik
- online!**

Webbutiken har
äntligen blommat ut.
Välkommen in på
solhagagarden.com

Möblerna finns för direkt leverans. Klädsel för
dynor och kuddar ingår i minst två olika färger.

Förverkliga din trädgårdsdröm på Solhaga!

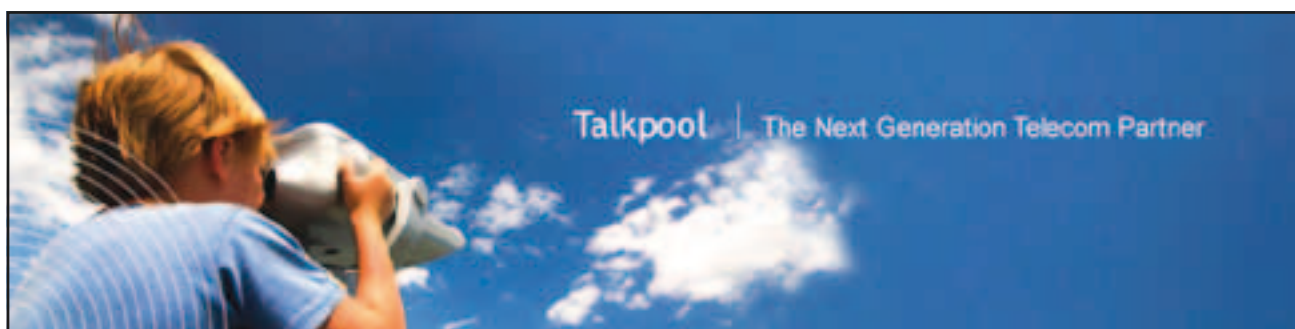
Din personliga trädgårdsbutik med egen odling. Upptäck
en oas av växter, möbler, porlande vattenstenar och
mycket, mycket annat.

25 000
18 000 m²
inspiration

Solhaga
GARDEN

Avsändare:
SKÅNEPOLISEN
Sport och Fritid
Travbanegatan 12
213 77 Malmö

BEGÄNSAD
EFTERSÄNDNING
Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan.
(ej adresslän)

certifierade inom:

FIBEROPTIK - LARMINSTALLATIONER - SKANOVAS NÄT - PROJEKTERING

TalkPool Network Services AB
Tel: 040-671 03 00

Mail: info@talkpool.net

www.talkpool.net

eltec nordic

www.eltecnordic.se

**Allt inom el, stora som små projekt
Elinstallationer, El service, Ställverk, Vindkraft**

Sofiedalsvägen 10 – 238 38 Oxie
Postadress: Box 15025 – 200 31 Malmö

Kontaktperson:
Ulrick Nielsen
Mobil 0709-83 72 71
ulrick.nielsen@eltecnordic.se

Biotec Byggteknik

Biotec kan idag erbjuda sina uppdragsgivare fackmannamässiga hantverkstjänster såsom:
Renoveringar, ombyggnader, tillbyggnader och nyproduktioner.

I 20 år har vi byggt upp en verksamhet där vi är vana att samarbeta med professionella beställare, vilka är uteslutande privatpersoner, kommun, försäkringsbolag samt privata företag vilket även har format Biotec till ett modernt miljötänkande byggföretag.

Ta gärna kontakt med oss för eventuella råd eller kostnadsförslag.

Med vänliga hälsningar Per Roth

Medlem i Brabyggare.se

Biotec Byggteknik
Box 15025
200 31 Malmö

www.biotecbygg.se

Tel : 040-21 25 00
Fax : 040-21 25 13
info@biotecbygg.se